

РЕШЕНИЕ

№ 7242

гр. София, 02.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8243** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл 11 от ВЗ.

Образувано е по жалба на Х. Й. /Н. О./, турски гражданин, [дата на раждане] , в М., Република Турция, притежаващ, документ за самоличност-паспорт №[ЕГН], издаден на 29.08.2022г. от Република Турция, с адрес в Република Турция, [населено място],[жк], [улица], със съдебен адрес: [населено място], [улица] чрез адвокат А. Г. срещу решение № 2-950020/29.07.2024 г. издадено от К. Ф. за Директора на ТД Митница Б., съгласно заповед № 916 от 26.07.2024 г. на директора на Агенция Митници.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на правилата в административната производство, като в жалбата са изложени подробни доводи относно незаконосъобразността на акта, водещи до отмяната му на основание по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Отправеното до съда искан е за отмяна на акта.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява лично и не се е представлявал. В депозирано по делото становище от процесуалния му представител адв. Г. е заявено, че се поддържа жалба по посочените в молбата съображения, като се излагат доводи за незаконосъобразността на оспорения акт. Претендира разности на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 от ЗА.

Ответникът, редовно призван, не се е представлявал и не е взел становище по жалбата.

В депозирана от него писмена защита на 14.01.2025 г., въпреки, че не е поискал представянето ѝ, както и срок за подаване на такава не е бил определен от съда, с оглед процесуалното поведение на ответната страна и липсата на представител, последната изразява становище за неоснователност на жалбата по изложените в нея съображения. Направено е и искане за присъждане на разноски по делото, както и възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на претендирано от страна на жалбоподателя адвокатско възражение.

Софийска Градска прокуратура – редовно призвана не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София – град, Трето отделение, 70 състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение № 32-950020/29.07.2024 г. издадено за Директора на ТД Митница Б. от К. Ф., съгласно заповед № 916 от 26.07.2024 г. на директора на Агенция Митници, на основание чл. 11, ал. 11 във вр. с ал. 1 от ВЗ, във вр. с чл. 59 от АПК е удължен до 90 дни от деня на задържането, срока на временно задържане на парични средства в общ размер на 514 000,00 (петстотин и четиринадесет хиляди) евро и 60 000,00 (шестдесет хиляди) щатски долара от Н. О. (Х. Й.), [дата на раждане] год., в М., документ за самоличност №426918683, издаден на 29.08.2022 год., от Република Турция, с адрес: Република Турция, I., S. T. MАН. A. CAD. № 27-4.

Повод за развитие на производството и издаване на обжалваното решение, е била следна фактическа обстановка:

На 01.07.2024 год. било издадено Решение № 32-914810/01.07.2024 год., с което на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от Валутния закон и чл. 59 от АПК временно са задържани парични средства в общ размер на 514 000,00 (петстотин и четиринадесет хиляди) евро и 60 000,00 (шестдесет хиляди) щатски долара от Н. О. (Х. Й.), [дата на раждане] год., в М., документ за самоличност №U26918683, издаден на 29.08.2022 год., от Република Турция, с адрес: Република Турция, I., S. T. MАН. A. CAD. №27-4, за срок от 30 дни, считано от 01.07.2024 год. Срокът на временно задържане изтекъл на 30.07.2024 год.

С оглед предприемане на действия по компетентност, за установяване на факти и обстоятелства обосноваващи задържането на паричните средства с други правни инструменти, са сезирани Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, определена като звено за финансово разузнаване (ЗФР) по смисъла на чл. 2, пар. 1, буква „к“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 и КОНПИ, ТД - П.. Изпратени са запитвания до дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към Централно митническо управление на Агенция „Митници“, както и до СКЦ - Капитан А..

В тази връзка е обуславен извод, че не е отпаднала необходимостта от по-нататъшно временно задържане на паричните средства. Посочено е, че предстои събиране на нови доказателства, тъй като към настоящия момент не са получени отговори от сезираните компетентни органи, а именно Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към Централно митническо управление на Агенция „Митници“, и КОНПИ, ТД - П., които разполагат със съответните правомощия в областта на мерките срещу изпирането на пари. За целта същите взаимодействали с други държавни органи, чуждестранни и международни институции, поради което събирането на необходимите данни по случая коствало времеви ресурс, който може да бъде гарантиран посредством удължаване на срока на задържане на паричните средства.

Поради изложеното и съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 11 от ВЗ, срокът на временно задържане е удължен до максималния такъв от 90 дни, веднага след изтичане на срока на временно задържане по предходното Решение №32-914810/01.07.2024 год., с оглед постигане на целите му - защита на финансовите интереси на Съюза и предотвратяване на евентуална престъпна дейност, в който срок да се получи необходимата информация, както и да бъдат предприети други действия по целесъобразност.

С оглед на горните мотиви е издаден обжалвания в настоящото производство административен акт.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства, като и представената от ответната страна заповед за компетентност на органа издал оспорения акт.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че процесната жалба е подадена в срока по [чл. 149, ал. 1 от АПК](#), от надлежна страна и при наличен правен интерес, в предвидената от закона писмена форма, срещу административен акт, който подлежи на оспорване, т.е. на съдебен контрол за законосъобразност, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно [чл. 11, ал. 1 от Валутния закон](#) /редакция ДВ бр. 41/10.05.2024 г. действаща към момента на издаване на оспорения акт/ Митническите органи могат да задържат парични средства до 30 дни от деня на задържането, когато задължението за

деклариране на придружени парични средства по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 2 не е изпълнено или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по чл. 10в, ал. 2 и 3 не е изпълнено, или са налице основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Ал. 4 на същата норма предвижда, че директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция "Митници" по ал. 3 или оправомощено от него длъжностно лице издава решение за временно задържане на паричните средства в срок до 7 дни от деня на задържането. В ал. 11 е предвидено, че при задълбочена оценка от необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане органът по ал. 4 може да издаде решение за удължаване срока на временното задържане най-много до 90 дни от деня на задържането.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директор на ТД Митница Б. при условията на заместване съгласно Заповед № 714/10.06.2024 г. на Директора на Агенция "Митници", с която поради временна нетрудоспособност на титуляра на длъжността е наредено за периода от 10.06.2024 г. до завръщането на директора на ТД Митница Б., но за не повече от 30 дни, И. Д. Д. – заместник-директор на териториална дирекция в Агенция "Митници", ТД Митница Б. да изпълнява функциите на директор на ТД Митница Б.. Съгласно заповед № 916/ 26.07.2024 г. за директора на ТД Митница Б. е определен К. Ф., издал оспорения акт. С оглед на разпоредбата във [Валутния закон](#) и представената заповед, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен по място, материя и степен орган.

Административният акт е в писмена форма и формално съдържа фактически и правни основания. Същият обаче е издаден при нарушение на административнопроизводствените правила, които са довели и до нарушаване на материалния закон по следните съображения:

В мотивите на акта е посочено, че не е отпаднала необходимостта от по –нататъшно временно задържане на паричните средства, поради обстоятелството, че към настоящия момент не са получени отговори от сезираните компетентни органи, които разполагат със съответните правомощия в областта на мерките срещу изпирането на пари. Предвид това е прието, че срокът на временното задържане следва да бъде удължен с 90 дни от дата на задържането на паричните средства, в рамките на които да се получи информация от сезираните органи.

Съобразно чл. 7, § 3 от Регламент /ЕС/ 2018/1672, срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Ако в рамките на този срок не се вземе решение за по-нататъшно задържане на паричните средства или ако се вземе решение, че обстоятелствата по случая не оправдават тяхното по-нататъшно задържане, паричните средства незабавно се предоставят на: а/ лицето, от което са задържани временно парични средства в

ситуациите, посочени в член 3 или 4; или б/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 6, параграф 1 или параграф 2.

Съгласно § 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 "Като се има предвид, че движенията на паричните средства, които подлежат на контрол в съответствие с настоящия регламент, се осъществяват през външните граници и предвид трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства при спазване на принципите за взаимозависимост и взаимоограничаване: на първо място, когато задължението за деклариране или за оповестяване на паричните средства не е било изпълнено, и на второ място, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства и независимо дали са придружени или непридружени парични средства. С оглед на естеството на временното задържане и на въздействието, което то може да окаже върху свободата на движение и правото на собственост, срокът на задържане следва да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други правни инструменти. Всяко решение за временно задържане на парични средства съгласно настоящия регламент следва да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на непридружени парични средства. Ако в края на периода на задържане не е взето решение за последваща намеса или ако компетентният орган реши, че няма основания за по-нататъшно задържане на паричните средства, те следва незабавно да се върнат, според случая, на лицето, от което са задържани временно паричните средства, приносителя или собственика".

От съдържанието на оспорения акт не се установява, административният орган да е извършил задълбочена преценка относно необходимостта и пропорционалността на временното задържане на паричните средства. Изложени са бланкетни мотиви. Не е съобразен и факта, че към момента на постановяване на акта, не само паричните средства, но и всички материали по административната преписка са или приобщени като писмени и веществени доказателства по образуваното ДП 72/2024 г. за извършено престъпление по чл. 251, ал.1 от НК, видно от писмо рег. № 32-9169181/02.07.2024 г. на Директора на ТД „Митница Б.“ адресирано до РП –Х.. Т.е. налице са данни, че задържаните парични средства са свързани с признаци за престъпна дейност, като същите са веществени доказателства по смисъла на НПК. В тази връзка са основателни доводите релевиранни от жалбоподателя в депозираното от него писмено становище.

Предвид това административният орган не се е съобразил със съображение 28 от преамбула на регламента. В настоящия случай не е налице трудност при идентифициране на изпращача на паричните средства, доколкото не са налице непридружени парични средства по смисъла на „б.2 т. 1 б и от регламента, съгласно който непридружени парични средства, означава парични средства, съставляващи част от пратка без приносител. Не е налице обстоятелство, изискващо обмен с трета държава или необходимост от превод на документи. Не се установяват обстоятелства на трудности при получаване на информация за наличие на евентуална престъпна дейност. Тъкмо обратното, образувано е досъдебно производство и задържаните парични средства са приобщени като веществени доказателства по същото,

Предвид изложеното, съдът прави извод, че не е налице случай, в който митническият орган да е обосновал законосъобразност на решението си за удължаване на срока на временно задържане на паричните средства. Не са изложени и мотиви, защо е необходимо срокът да бъде удължен до неговия максимален размер, а именно общо до 90 дни.

Административният акт не съответства и на целта на закона, доколкото в посочения Регламент (ЕС) 2018/1672 е предвидено удължаването на срока на задържане на парични средства да бъде възможно само в конкретно определени хипотези, които в настоящия случай не са реализирани, както вече бе посочено, тъй като целта е временно задържаните парични средства да могат да бъдат предадени от митническите органи на разследващите органи в случай на установени признаци на престъпна дейност. Към момента на издаване на оспореното решение, иззетата от жалбоподателя сума е веществено доказателство по всяко наказателно производство.

При този изход на делото и своевременно направеното от пълномощника на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, такива следва да се присъдят в полза на жалбоподателя в размер на 10 лева. От адв. Г. е представен списък на разноски, видно от който се претендира адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от ЗА за оказана безплатна помощ в размер на 41 323 лева. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗА адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на лица, които: имат право на издръжка; материално затруднени лица; роднини, близки или на друг юрист. За да упражни последният това свое право, е необходимо да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1 от ЗА, като докаже конкретното обстоятелство/ва, съобразно регламентираните в разпоредбата трите хипотези. По делото не са ангажирани доказателства в този смисъл. За пълнота следва да се посочи, че дори и от страна на адв. Г. да бяха посочени обстоятелства и представени доказателства за осъществената безплатна правна помощ, то следва се има предвид, че с административния акт, предмет на оспорване в настоящото съдебно производство единствено е продължен срокът на задържането на паричните средства и липсва материален интерес.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Й. /Н. О./, турски гражданин, [дата на раждане] , в М., Република Турция решение № 32-950020/29.07.2024 г. издадено от К. Ф. за Директор на ТД Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Х. Й. /Н. О./, турски гражданин, [дата на раждане] , в М., Република Турция, разноси в размер на 10.00 лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, чрез Административен съд София-град, в 14 - дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: